

καὶ τὸ τοῦ Κ. Κούμα καὶ Κ. Οἰκονόμου *Φιλολογικὸν Γυμνάσιον* (1809—1818). Τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο ἀπὸ μὲν τῆς 1 Σεπτεμβρίου τοῦ 1809 μέχρι τῆς αὐτῆς ἐποχῆς τοῦ 1810 ἐκαλεῖτο *Νέα δημόσιος Σχολή* ἀπὸ δὲ 1 Σεπτεμβρίου 1810 καὶ ἐφεξῆς ἐκαλεῖτο *Φιλολογικὸν Γυμνάσιον*¹, ἐν ᾧ πλὴν τῶν δύο τούτων ἐδίδασκε καὶ Στέφανος ὁ Οἰκονόμος, ἰατρὸς, ἀδελφὸς τοῦ Πρεσβυτέρου, Φυσικὴν, Ἱστορίαν καὶ Χημείαν². Τούτου ἀκμᾶζοντος ἡ Εὐαγγελικὴ Σχολὴ φθίνειν ἐφίλει, *παλαιὰ Σχολή* ἐπιλεγομένη. Τῷ δὲ 1819 προσάντος αὐτῆς Βενιαμὶν τοῦ Λεσβίου, ἐνὸς τῶν ἀξιολογωτέρων τῶν τότε διδασκάλων, μετὰ καὶ τινων ἄλλων, διαλυθέντος ἤδη καὶ τοῦ πολλαχῶς ὠφελίμου καὶ πλείστους ἀξίους λόγου καρποῦς παραγαγόντος Φιλολογικοῦ Γυμνασίου³, ἡ Εὐαγγελικὴ Σχολὴ ἔλαβε νέας δυνάμεις, ἀκμαία διατηρηθεῖσα μέχρι τῶν ταραχῶν τοῦ 1824. Τοῦ δὲ σάλου κοπάσαντος, ἀνοιχθείσης τῆς Σχολῆς αὖθις καὶ ἐπὶ τὰ πρότω βαινούσης καὶ βαθμηδὸν τραπείσης εἰς Γυμνάσιον, προέστη αὐτῆς τῷ 1828—1834⁴ ὁ φιλόπρονος Ἀβράμιος Ὀμηρόλης, Καισαρεὺς, ὃν διεδέξατο ὁ Σαρδέλλης, Λέσβιος, ἱερεὺς (1835), καὶ τοῦτον ὁ Βενέδικτος Κωνσταντινίδης ἐκ Νσοχωρίου μέχρι τοῦ 1838, τοῦτον δὲ τῷ 1838—1839 ὁ Νεοκλῆς, Σμυρναῖος, καὶ τοῦτον τῷ 1838 ἢ 9—1843 ὁ ἐξ Ἠπείρου γνωστὸς Σχολάρχης Ἰωαννίνων Ἀναστάσιος ὁ Σακκελάριος. Τότε δὲ τῆς Σχολῆς ἀποτεφρωθείσης καὶ τῷ 1845 ἀνοικοδομηθείσης, προέστη αὐτῆς Γεώργιος ὁ Χρυσοβέργης τῷ 1846—1848, μεθ' ὃν Γεράσιμος Ζωχιὸς μέχρι τοῦ 1849, μεθ' ὃν ὁ Γεώρ-

(1) Ὑπόμνημα Αὐτοσχέδιον περὶ τοῦ Αἰδεσιμωτάτου Πρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Οἰκονόμου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων ὑπὸ Κ. Σιδίνη ἐν Τεργέστη αωνζ' σελ. 10—24. F. Didot. Voyage dans le Levant σελ. 133.

(2) Αὐτόθι. Ὑπερὸς Β', 313.

(3) Πόσον ὠφέλιμον ἐγένετο τὸ Γυμνάσιον τοῦτο δὲ Κ. Σιδίνη Ὑπόμν. Αὐτοσχέδιον κτλ. σελ. 22. Ἐπόμεθα τῷ Κ. Κ. Ξανθοπούλῳ φαίνεται ὅμως διατηρηθῆναι καὶ μετὰ τὸ 1819 σχολαρχοῦντος τοῦ Κωνστ. Οἰκονόμου καὶ διδύσκοντος τοῦ Κούμα καὶ Στεφ. Οἰκονόμου (Γ. Γ. Παπαδοπούλου τὰ κατὰ τὸν Πατριάρχην Γρηγόριον τὸ Ε' σελ. 139. 157.)

(4) Βαρθολομαίου Κουτλουμουσιανοῦ Ὑπόμνημα περὶ τῆς ἐν Χάλκῃ Μονῆς τῆς Θεοτόκου σελ. 127—128.

